

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl předsedou senátu dne 4. 5. 2022 v trestní věci odsouzeného:

██████████, narozen ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici ██████████,

o návrhu odsouzeného na vyslovení promlčení výkonu trestu,

takto:

Podle § 350m trestního řádu **se zamítá** návrh odsouzeného ██████████, narozeného ██████████, na vyslovení promlčení výkonu trestu odnětí svobody uloženého odsouzenému rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 5. 2006, č. j. 17 T 16/2005 – 3379, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 1. 2007, č. j. 11 To 147/2006 – 3686.

Odůvodnění:

- Odsouzený ██████████ prostřednictvím svého obhájce podal návrh na vyslovení promlčení výkonu trestu odnětí svobody uloženého odsouzenému rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 5. 2006, č. j. 17 T 16/2005 – 3379, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 1. 2007, č. j. 11 To 147/2006 – 3686, (*č. l. 4744 trestního spisu*).
- Ze spisového materiálu bylo ověřeno, že nepodmíněný trest odnětí svobody byl odsouzenému uložen za trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákona ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona v délce 4 let. Oba výše uvedené pravomocné rozsudky byly odsouzeným osobně převzaty. Dne 11. 4. 2007 byla odsouzenému doručena a jím rovněž osobně převzata výzva k nástupu trestu odnětí svobody. Odsouzený výzvu neuposlechl a od té doby nepřebíral žádné obsílky a ukrýval se, aby se výkonu trestu vyhnul. V návaznosti na to byl Krajským soudem v Českých Budějovicích dne 2. 5. 2007 vydán příkaz k dodání do výkonu trestu. Z důvodu neúspěšného pátrání po odsouzeném na území České republiky byl dne 2. 1. 2009 vydán evropský zatýkací rozkaz. Usnesením ze dne 28. 12. 2011, č. j. 17 T 16/2005 – 4330, rozhodl Krajský soud v Českých Budějovicích, že řízení proti ██████████ bude vedeno jako řízení proti uprchlému. Dále byl odsouzený vyzván k nástupu trestu výzvami ze dne 2. 1. 2012 a 7. 9. 2016. Rovněž soud dne 11. 4. 2018 vyhotovil žádost o provedení opatření nezbytných pro vyžádání osoby z cizího státu. Na základě evropského zatýkacího rozkazu byl odsouzený zadržen ve Francii a následně 23. 11. 2021 dodán do výkonu trestu v České republice. S ohledem na zápočet vazby v přípravném řízení a dále předběžné a předávací vazby ve Francii by měl odsouzený vykonat dne 23. 12. 2024.
- Ve svém návrhu se odsouzený zabývá přerušением běhu promlčecí doby, v rámci čehož uvádí, že opatřeními soudu, která jsou způsobilá přerušit promlčecí dobu, nejsou výzva k nastoupení trestu ze dne 7. 9. 2016, jež byla doručena pouze obhájci odsouzeného a vyvěšena na úřední desce soudu, a žádost o provedení opatření nezbytných pro vyžádání osoby z cizího státu. Odůvodněním tohoto tvrzení odsouzeného je odkaz na judikaturu, podle které za opatření soudu přerušující promlčecí dobu nelze považovat úkony, jež nesměřují k bezprostřednímu a reálně očekávatelnému dodání odsouzeného do výkonu trestu, tedy zejména opatření, která nejsou adresována přímo odsouzenému nebo která činí vůči sobě jednotlivé složky státní moci navzájem, a to zvláště pokud se jedná pouze o formální přípisy adresované jiným orgánům.

4. Dle názoru soudu však lze označit za úkony mající vliv na přerušení promlčecí doby mimo jiné i odsouzeným rozporovanou výzvu k nástupu trestu ze dne 7. 9. 2016 a žádost o provedení opatření nezbytných pro vyžádání osoby z cizího státu, a to z následujících důvodů. Ohledně výzvy k nástupu trestu doručované obhájci a zveřejněné na soudní desce nutno podotknout, že judikatura uváděná odsouzeným hovoří o situaci, kdy dané úkony soudu nejsou způsobilé přerušit běh promlčecí doby, neboť nejsou činěny ve vztahu k samotnému odsouzenému, tedy se jedná o úkony, které mezi sebou činí složky státu navzájem. Tím jsou míněny úkony, jako jsou urgencye či dotazy adresované například Policii ČR týkající se pátrání po odsouzeném, nikoli výzva k nástupu trestu odnětí svobody určená odsouzenému. Tato výzva svým charakterem vůči odsouzenému směřuje, jelikož se mu stanovuje povinnost v podobě konání jeho samotného. Zmíněná judikatura neřeší situaci, kdy úkon není doručován přímo odsouzenému. S ohledem na skutečnost, že proti odsouzenému bylo vedeno řízení proti uprchlému, neboť byl pro soud nedostižitelný, doručují se dle § 306 odst. 1 trestního řádu všechny písemnosti určené pro obviněného obhájci, kterým byl zastupován a který má dle § 304 odst. 1 trestního řádu stejná práva jako obviněný.
5. Stejně účinky na běh promlčecí doby v podobě jeho přerušení má i žádost o provedení opatření nezbytných pro vyžádání osoby z cizího státu dle § 79 odst. 1 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (dále jen „ZMJS“). Tato žádost směřuje k bezprostřednímu a reálně očekávatelnému dodání do výkonu trestu a lze tento úkon soudu považovat za dostatečně efektivní a účinný. Nejedná se pouze o formální přípis v podobě urgencye či dotazu, jak uvádí judikatura. Konkrétně v ustanovení § 79 odst. 1 ZMJS je dána povinnost předsedy senátu požádat Ministerstvo spravedlnosti ČR (dále jen „ministerstvo“) o provedení opatření nezbytných pro vyžádání osoby z cizího státu. Po obdržení této žádosti provede ministerstvo dle § 80 odst. 1 ZMJS opatření za účelem vyžádání osoby z cizího státu, zejména požádá Policii ČR o zajištění pátrání po osobě, o jejíž vydání jde, v cizím státu, a případně podá cizímu státu, na jehož území se tato osoba zdržuje, žádost o její vydání. Shora uvedené směřuje k zadržení odsouzeného a vydání do České republiky, a tudíž i k následnému dodání do výkonu trestu. Úkon soudu v podobě žádosti dle § 79 odst. 1 ZMJS je na stejné úrovni jako soudem vydaný evropský zatýkácí rozkaz, který odsouzený jako opatření, jež přerušuje promlčecí dobu, nezpochybňuje. Na základě evropského zatýkácího rozkazu pořídí Policie ČR záznam v Schengenském informačním systému za účelem zatčení a vydání nebo předání osoby a vyhlášení pátrání v členských státech Evropské unie nepřipojených k Schengenskému informačnímu systému. Žádost dle § 79 odst. 1 ZMJS má pak za účel zajistit mezinárodní pátrání po osobě na území mimo členské státy EU. Jedná se z podstaty také o zatýkácí rozkaz, neboť tato žádost upravená v ZMJS nahradila dřívější úpravu, podle které byl vydáván (mezinárodní) zatýkácí rozkaz. Dle § 396 odst. 7 ZMJS mezinárodní zatýkácí rozkaz vydaný soudem podle trestního řádu ve znění účinném do dne nabytí účinnosti ZMJS se považuje za žádost o provedení opatření nezbytných pro vyžádání osoby z cizího státu podle § 79 odst. 1 ZMJS.
6. Dále se odsouzený ve svém návrhu vyjadřuje ke svému pobytu v zahraničí. V cizině v rámci Evropské unie se měl zdržovat jistou dobu po pravomocném odsouzení a následně i v roce 2021, kdy byl zadržen ve Francii. Po celou dobu od roku 2010 až do roku 2020 se měl zdržovat v České republice.
7. Vzhledem ke skutečnosti, že přerušením promlčecí doby opatřeními soudu směřujícími k výkonu trestu počíná běžet promlčecí doba nová a tato opatření jsou v takovém rozestupu (jak je konkretizováno níže), že nemohlo dojít k promlčení výkonu trestu odsouzeného, není zkoumání doby, kdy se odsouzený zdržoval v cizině, což by běh promlčecí doby také stavělo, pro výpočet promlčení relevantní. Výkon trestu podle názoru soud nebyl promlčen ani v situaci, kdy by se promlčecí doba nestavila pobytem odsouzeného v zahraničí, kde se však dle jeho vyjádření nějakou dobu nacházel. Z tohoto důvodu také soud nepřistoupil k provedení důkazů související s pobytem v České republice navržené odsouzeným.
8. Podle § 94 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku nelze uložený trest odnětí svobody v délce čtyř let vykonat po uplynutí promlčecí doby, jež činí pět let. V souladu s § 94 odst. 2, odst. 4 písm. a) a odst.

5 trestního zákoníku počala běžet promlčecí doba právní mocí rozsudku vydaného dne 10. 1. 2007, nová promlčecí doba pak počala běžet přerušením v podobě vydání příkazu k dodání ze dne 2. 5. 2007, následně v podobě vydání evropského zatýkacího rozkazu ze dne 2. 1. 2009, vydání výzvy k nástupu trestu ze dne 2. 1. 2012, vydání výzvy k nástupu trestu ze dne 7. 9. 2016 a vydání žádosti dle § 79 odst. 1 ZMJS ze dne 11. 4. 2018. Mezi jednotlivými vyjmenovanými úkony soudu doba v délce 5 let neuplynula. Naposled počala běžet nová promlčecí doba vydáním žádosti dle § 79 odst. 1 ZMJS, a tudíž v době zadržení odsouzeného dne 6. 10. 2021 nebyl výkon trestu promlčen. Nedošlo tedy k promlčení jeho trestu počátkem roku 2017, jak uvádí odsouzený.

9. Podle § 350m trestního řádu o promlčení výkonu trestu rozhodne na návrh odsouzeného nebo i bez takového návrhu předseda senátu. Soud shledal návrh odsouzeného s ohledem na výše uvedené jako nedůvodný a dle § 350m trestního řádu ho proto zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do 3 dnů od jeho oznámení u Krajského soudu v Českých Budějovicích, rozhodl by o ní Vrchní soud v Praze. Stížnost má odkladný účinek.

České Budějovice 4. 5. 2022

Mgr. Ondřej Kubů, v.r.
předseda senátu